

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Erichsen, Christian FRA: Zahrtmann, Kristian (1883-05-08)

Citation: Zahrtmann, Kristian: "BREV TIL: Erichsen, Christian FRA: Zahrtmann, Kristian (1883-05-08)", i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 331. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000123.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Zahrtmann, Kristian, *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham,*

*K. Z. til Svogeren Chr. Erichsen i
Kjbhvn.*

Rom 1883 8/5:

... Dygtig ked over, som det er gaaet med min Udstilling. Jeg har aldrig været saa sikker paa at skulle staa godt paa Udstillingen som iaar, og saa har jeg baade Brev fra Krohn og Jerndorff, der ikke synes om min Udstilling. Jeg tror nu ikke den er saa daarlig, selv om deres Anker kan være berettigede. Jeg vil noget helt Andet end de, og jeg kan ikke faa dem med paa min Synsmaade, hvad jeg netop iaar troede skulde lykkes bedre end tidligere, da jeg efter min Mening har udtalt mig djervere. Enkelte har jeg sikkert med mig, - navnlig ved jeg det af et Brev fra Helsted til Hasselriis, hvori han i høje Toner priser et ganske flygtigt Møde med ??? [udklippet med Vilje, Carl Bloch?]; men saa er der andre Ting, der trykker ganske betydeligt ned herpaa. Under alle Omstændigheder har jeg ikke før haft et saa betydeligt Billede paa Udstillingen som den døende Dronning, og Manglerne er s. 332 neppe større end i andre Billeder, man har syntes bedre om, men Sagen er, det gaar mere mod Strømmen. - Men til dette kommer, at jeg Intet sælger, og min Arbejdskraft paa den Maade stækkes. Jeg er bange for, at jeg maa opgive Grækenland, og jeg maa istedetfor større Arbejder tage fat paa mindre Ting, da jeg ligefrem ikke kan sætte store Ting igang. Derved kommer jeg igen mit Maal fjernere. Igrunden havde jeg hele Vintren ikke villet arbejde, men blot se mig om, da jeg trængte til at bære mig saadan ad, og jo havde Stipendiet dertil, men jeg ligefrem ikke duer mere til at stille Arbejdet tilside. Og saaledes som det er, er det ogsaa bedre, da jeg ellers vilde være uden lettere sælgelige Ting til tilstundende Udstilling.... For Øjeblikket mangler jeg noget den Spænsthed, som ellers Modstand plejer at give mig, men jeg haaber, at den snart maa komme. Imorgen beder jeg Fader laane mig nogle Penge. Han har bedet mig gaa til sig derom....